

Πριν από λίγα χρόνια

είχα διαβάσει σε ένα αγγλικό χριστιανικό περιοδικό ένα ευχάριστο κειμενάκι, με θέμα τον παπά. Το μετέφρασα και ιδού το αποτέλεσμα:

Ο παπάς μας

Αν είναι ενεργητικός, τον θεωρούν υπερβολικά κουρδισμένο.

Αν είναι ήρεμος, τον θεωρούν τεμπέλη.

Αν έχει γκρίζα μαλλιά, θεωρείται γέρος.

Αν είναι νέος, λένε πως δεν έχει εμπειρία.

Αν θέλει να κάνει αλλαγές, τον θεωρούν επαναστάτη.

Αν δεν θέλει, λένε πώς δεν παίρνει πρωτοβουλίες.

Αν κηρύττει κατά της αμαρτίας, τον θεωρούν φανατικό.

Αν δεν το κάνει, λένε πώς είναι κοσμικός.

Αν χρησιμοποιεί κινήσεις των χεριών όταν εκφράζεται, τον θεωρούν ηθοποιό.

Αν παραμένει ακίνητος, τον λένε ξύλινο.

Αν υψώνει τη φωνή του, λένε πώς φωνάζει.

Αν δεν υψώνει τη φωνή τον, τον θεωρούν μονότονο.

Αν είναι στο σπίτι του, λένε πώς θα έπρεπε να είναι έξω, επισκεπτόμενος ενορίτες.
Αν θεαθεί στο δρόμο, λένε πώς θα έπρεπε να είναι κλεισμένος μέσα, ετοιμάζοντας
το κήρυγμά του.
Αν επισκέπτεται τους πτωχούς, τον θεωρούν σοσιαλιστή.
Αν επισκέπτεται πλουσίους, λένε πώς κάνει χατίρια.

Θεέ μου, δώσε στον παπά μας υπομονή!

Πηγή: anastasiosds.blogspot.gr